

дуковъ „diabolus rotae“, не се ли стреми той и сега още за тукъ). Следъ службата излѣзохъ — ето го Стоиловъ съ новината, че князътъ ималъ треска (отъ петъкъ вечеръ) и за това цѣлиятъ утрешенъ Neujahrsempfang [новогодишенъ приемъ] се отлагалъ; така и моята речъ отъ името на чиновничеството при министерствата ще остане въ джеба. Съ Стоилова ходихме въ министерството, у Мелетия, у Климента, гдето бѣ и Грековъ my idea for Panajot, als cons. Bauernführer [моята мисълъ за Панайота, като консервативенъ селски водачъ]; Славейковитѣ страхове, по-рано натискъ, сега правилството не вършело нищо; Шеферъ се произнесълъ похвално за вестника). Въ печатницата. Адженовъ ми прочете mémoire върху реформата на града. У Стоилова. Въ гостилницата съ Агура (историята на нѣмския офицеръ), съ него у Климента, гдето намѣрихме Цачева (въ Търново се разнасяло, че князътъ за това ужъ задържалъ Грекова и Начовича, защото тѣ знаели за неговитѣ злоупотрѣбления, сиречъ княжескитѣ, на държавни пари) и Горбанова. Новогодишната Климентова статия. Днесъ е православниятъ Бѣдни вечеръ.

13 януарий, вторникъ. Православната нова година. Дворецътъ се води за всичко по православния календаръ; човѣкъ губи 13 дена, или ако иска ще спечели. Сутринтъ ме събудиха момчетата на перачката, шибаха съ суровакницата, нѣкакъвъ Srgüchl [стихъ], бакшишъ. Отидохъ въ двореца да се разпиша: единъ турски подписъ, Янсентъ, италиянскитъ капуцининъ (отецъ Водка миналъ отъ тукъ презъ ваканцията, разправи ми за това). У Стоилова маса хора: Каранфиловичъ отъ министерството на финанситѣ (велешанинъ), екзархътъ иска да го има при себе си въ Цариградъ; капитанъ Вознесенски. — Протичъ ни подари своитѣ стихове, псевдонимъ Първановъ, новогръцки — български — румънски — французки, най-хубави новогръцкитѣ отъ Атина, гдето билъ като студентъ презъ 1843 и 44 години. — На обѣдъ бѣхъ съ д-ръ Краусъ. Следъ обѣдъ ходихъ у Стаменова, у Давидова (хоръ отъ граждани и ученици предъ двореца и руското консулство), у Начовича, у Протича (влюбениятъ министъръ бѣше тамъ), срещнахъ Белдимеано, Тотъ и Squiti на новогодишна визитна експедиция, у Грекова, Бурмова, Белдимеано (Копиткинъ бѣше тамъ). У Хранова, гдето бѣха Сукнаровъ и секретарътъ на сръбското консулство. У Хаджиенова*), запознахъ си тамъ съ Утинъ (на 1861 год. въ Прага като студентъ носилъ факелъ при погребението на Шафарика). Въ печатницата. У Климента, гдето бѣха Пенчовичъ (Hagemsmann) и д-ръ Боневъ. Въ кжци — тамъ цѣла планина картички. У Стоилова, който правилъ посещения съ кола. Кжде ще бжда следъ една година? Hier [тукъ], отговаря Стоиловъ. Überraschung vom Fürsten [изненада отъ кня-

*) Така въ Дневника, а не Адженовъ.